

Patton

een bijzondere generaal

De gebruikte afbeeldingen zijn verkregen via Google afbeeldingen en zijn geclassificeerd als: Rechtenvrij.

Schrijvers moeten in deze opzet van uitgeven zelf de correctie op het zetwerk uitvoeren. Door de werking van het geheugen, dat nogal eens afgaat op eerder gemaakte herinneringen, blijven er wel eens zelffoutjes ongezien bij de controle. Dat doet echter geen afbreuk aan de inhoud.

© William Geller

ISBN: 9789464059977

Januari 2019

Patton

een bijzondere generaal

William Geller

Citaat van Patton:

Het doel van de oorlog is niet te sterven voor het vaderland, maar te zorgen dat de vijand voor het zijne sterft.

Voorwoord

De Amerikaanse generaal Patton mag best wel een bijzondere generaal genoemd worden Niet alleen vanwege zijn prestaties op het terrein van de oorlogshandelingen maar ook vanwege zijn eigenzinnig gedrag in de randgebieden van het oorlogvoeren.

Eigenzinnigheid gebaseerd op kennis en kunde is zeker geen slechte eigenschap maar kan wel een last zijn voor de omgeving.

Eigenzinnigheid zal in dit werkje veelvuldig naar voren komen en niet alleen zijn omgeving had daar nogal eens moeite mee, ook zijn tegenstanders vreesden hem en zijn daden. Daden die niet altijd juist uitpakten maar wel op (meestal) verstandige besluiten waren gebaseerd.

Patton zal gevolgd worden van kort na zijn geboorte tot aan zijn dood. Zelfs van dat laatste zou je kunnen zeggen dat er iets bijzonders aan kleefde en die bijzonderheid zal dan ook vermeld worden.

De nadruk in dit boek zal liggen op de periode van de tweede wereldoorlog. Patton vertoonde zich daarbij in Noord-Afrika en in Europa en in beide gevallen mag gesteld worden dat hij een hoofdrol speelde. Daar mogen de velen die alleen maar kritiek hebben op Amerika wel eens wat vaker aan denken. Men kan die critici verwijten dat die kritiek alleen maar geuit kan worden met dank aan die Amerikanen waarvan er vele duizenden zijn gedood bij hun werk om Europa te bevrijden. Die zijn ook gedood om deze critici nu in de gelegenheid te brengen hun bekken open te trekken om hun vaak op een bepaalde politieke achtergrond berustende meningen te spuien.

Te midden van de chronologische volgorde waarin Patton aan de lezer voorbij zal trekken, worden ook enige wetenswaardigheden verteld die niet altijd de chronologische volgorde zullen volgen. Ter onderscheid zullen die stukjes in het cursief gezet zijn.

Dat cursief zetten geldt ook voor een aantal gezegdes die aan Patton zijn toegeschreven. Die citaten komen van Citaten.net.

Generaal George S. Patton

01 **Afkomst**

George Smith Patton werd op 11 november 1885 in San Gabriel in de staat Californië geboren. Zijn ouders behoorden tot de welgestelde inwoners van die staat.

Als kind speelde hij in zijn gedachten met het doen van heldendaden. Hij werd daarin zo niet aangewakkerd dan toch zeker gesteund door zijn grootvader die hem eindeloos kon vertellen over de oorlogen waarbij de familie op een of andere wijze was betrokken geweest. Steun voor zijn interesse vond hij in de vele boeken die handelden over klassieke oorlogen en veldslagen, boeken die in groten getale beschikbaar waren bij hem thuis en in bibliotheken.

Men zou kunnen denken dat hij dus een soort dagdromer was die buiten de realiteit leefde maar niets was minder waar. In zijn schooljaren ontplooipte hij zich tot een goede atleet in meerdere takken van sport. Menige prijs die zijn school bij wedstrijden won, werd door de jonge Patton binnengehaald.

Na zijn vooropleiding en door zijn interesses was het niet vreemd dat hij naar de militaire opleiding van West-Point wilde. Tot zijn onvrede was daar op dat moment geen plaats vrij en moest hij genoegen nemen met de militaire opleiding van Virginia.

In 1904 kreeg hij alsnog een kans om zich te laten inschrijven bij West-Point, de hoogst aangeschreven militaire opleiding van de Verenigde Staten van Amerika.

In de rang van luitenant behaalde hij in 1909 zijn eindexamen. Op West-Point had hij, tussen studeren en sporten door, een meisje (Beatrice Ayer) leren kennen waarmee hij in 1910 trouwde. In 1911 werd dat huwelijk verblijd met een dochter.

De studie en de liefde hadden hem er niet van weerhouden om ook in de sport successen te boeken.

Dat gezien zijn studierichting de moderne vijfkamp zijn voorkeur had kan niet vreemd gevonden worden. Die vijfkamp bestond uit pistoolschietsen vanaf 25 meter, schermen, 300 meter zwemmen vrije slag, paardrijden en een crosscountry over een afstand van 4 kilometer.

In 1912 was Patton de eerste Amerikaan die de VS op dat onderdeel op de Olympische Spelen vertegenwoordigde. Hoewel hij van zichzelf meer verlangde en verwacht had werd hij "slechts" vijfde...

Mede als gevolg van dit resultaat meldde hij zich aan bij de Franse Cavalerie School om zich te verbeteren in het schermen.

Midden 1913 moest Patton zich melden bij de commandant van de *Mounted Service School* in Fort Riley in de staat Kansas, waar hij werd benoemd tot de eerste Amerikaanse "First Master of the Sword".

In 1915 werd een tweede dochter geboren.

Patton's eerste oorlogservaring.

Deze vond plaats in 1915 toen hij als lid van de staf diende onder generaal John Pershing bij diens expeditie tegen Mexico. Hij had Pershing al eerder leren kennen in Fort Bliss in de staat Texas. Het jaar daarna reed hij naast Pershing in diens strijd tegen de Mexicaanse rebellenleider "Pancho" Villa. Patton onderscheidde zich in die strijd en kreeg veel waardering voor zijn moed en inzicht in deze gevechten.

Veel opzien baarde hij met het doodschieten van generaal Cardenas, een van de trouwste medewerkers van "Pancho". Hij deed dat met zijn Colt.45 revolver die hij altijd aan zijn gordel had hangen. Ook Pershing was ondertussen erg onder de indruk geraakt van Patton's optreden en promoveerde hem hiervoor tot 1e luitenant.

02 De Eerste Wereldoorlog

En waarom werd Amerika erbij betrokken?

Patton's echte eerste oorlog was: De Eerste Wereldoorlog. Hij was er echter, net zomin als de Verenigde Staten van Amerika, van het begin af aan bij betrokken.

De Britse tank Mark 1 als ingezet aan de rivier de Somme in 1916.

De Amerikanen, met hun president Wilson voorop, hadden echt geen zin om zich te bemoeien met de ruziënde Europese landen.

Het was nog niet echt lang geleden (1861 tot 1865) dat de VS een bloedige oorlog had gekend tussen haar noordelijke en haar zuidelijke staten. Een controverse tussen dat noorden en dat zuiden was er nog steeds. Veel Amerikanen zagen de heibel tussen de Europese landen als net zoiets. Hun eigen oorlog had meer dan een miljoen doden en gewonden tot

Europa in 1914

gevolg gehad en de Amerikanen wilden liever niet nog eens in zo iets betrokken raken, zeker niet zo ver van huis als Europa gelegen was.

In Amerika was de ruzie vooral ontstaan tussen het al of niet hebben van het recht op slaven houden en verhandelen. In Europa ging het om verschillende belangen. In Europa was Groot-Brittannië de enige echte wereldmacht met de machtigste vloot die er op dat moment bestond. Duitsland was daar afgunstig op en wilde net zoveel macht als Engeland.

Wilhelm II was in 1888 keizer van Duitsland geworden en hij begreep dat als het ooit wat zou moeten gaan worden met Duitsland er veel meer eenheid zou moeten komen. Een sterk centraal gezag onder hem, als keizer dus was een eerste vereiste

Als keizer probeerde hij Duitsland te veranderen in een wereldmacht. Maar met zijn aanvallende gedrag kreeg hij al snel ruzie met andere Europese landen, vooral Groot-Brittannië en Frankrijk. Oostenrijk-Hongarije werd door hem meer gezien als een bondgenoot tegen Rusland. Rusland dat stookte in het gebied dat de Balkan werd genoemd.

Dan Frankrijk, dat had ook een behoorlijke vloot en was rijk aan koloniën, vooral in Midden- en Noord-Afrika gelegen.

Oostenrijk-Hongarije, centraal gelegen in Europa, Italië en Rusland probeerden meer invloed te krijgen in de Balkan-staten.

Italië verlangde naar de status "grootmacht" zoals Groot-Brittannië en Frankrijk zich hadden toebedacht. De Balkan werd lang beheerst door het Ottomaanse Rijk (bestond van 1299 tot 1922). Door het verval waar dit rijk in was terecht gekomen, kon het steeds minder macht uitoefenen en de volkeren in het gebied wensten onder het juk van de Ottomanen uit te komen.

In de bedoelde tijd sprak men over de Balkan als "het kruisvat van Europa". Als er wat zou gebeuren zou dat gebied er ongetwijfeld bij betrokken zijn.

Als al eeuwen te doen gebruikelijk zochten landen steun bij andere landen die als bondgenoot zouden fungeren indien het tot een conflict zou komen.

Met Groot-Brittannië en Frankrijk in het westen en Rusland in het oosten voelden zowel Duitsland als Oostenrijk-Hongarije zich bedreigt en werden in elkaars armen gedreven.

Feitelijk zou je kunnen zeggen dat het vuurtje al in 1871 begon te smeulen. Toen hadden de Fransen een flink pak slaag gekregen van Pruisen dat versterkt was met de Noord Duitse Bond en wat Zuid Duitse Koninkrijken. De overwinning van de Duitsers voerde tot de stichting van het Duitse Keizerrijk. Een Keizerrijk dat tot meer Duitse eendracht zou leiden en uiteindelijk van Duitsland een wereldmacht zou moeten maken.

Een gevaarlijke gebeurtenis was de bezetting van Bosnië-Herzegovina door Oostenrijk-Hongarije in 1908. Het bezette gebied had toebehoord tot het al maar zwakker wordende Ottomaanse Rijk. Zowel Rusland als Oostenrijk-Hongarije begeerde gebieden van dat Rijk.

Na de bezetting van Bosnië-Herzegovina vreesden de Serven als volgende aan de beurt te zijn. Om dat te voorkomen zochten ze steun bij met machtig en grote Rusland.

Weer was het de Balkan die voor onrust zorgde: Op 17 oktober 1912 verklaarden Bulgarije, Griekenland en Servië het Ottomaanse Rijk de oorlog. Deze Eerste Balkanoorlog kostte vele duizenden mensen het leven en leidde uiteindelijk mede tot de Tweede Balkanoorlog en daarna ook tot de Eerste Wereldoorlog.

Door de afwikkeling van de oorlog bleef er grote onvrede bij de strijdende partijen en die onvrede leidde al snel tot de Tweede Balkanoorlog: Bulgarije zou Macedonië krijgen maar Servië weigerde dat op te geven. Bulgarije ging in de aanval tegen Griekenland en Servië.

Na veel wederzijdse wreedheden tegen natuurlijk weer vooral de burgerbevolkingen volgde op 10 augustus 1913 een wankele vrede tussen Griekenland Bulgarije, Roemenië, Montenegro en Servië. Bulgarije moest een groot deel van zijn winst uit de Eerste Balkanoorlog aan Roemenië afstaan en Macedonië werd tussen Griekenland en Servië verdeeld.

Hoe explosief de situatie echter was zou spoedig blijken want in 1914 barstte de bom opnieuw

Niet alleen de president van Amerika was tegen de oorlog. Ook de bevolking stond niet te springen die hadden juist op Wilson gestemd omdat hij had beloofd buiten de Europese strijd te blijven. Toch bestond die bevolking voor een heel groot deel uit mensen wier voorvaders uit de strijdende landen afkomstig waren.

Het thuisfront in Duitsland leed zwaar onder de oorlog en dat kwam vooral door de blokkade die de geallieerden Frankrijk en Engeland rond Duitsland hadden gelegd. Toevoer van grondstoffen en voedsel werd op die wijze onmogelijk gemaakt. Uit het oosten, waar de Duitsers tegen de Russen vochten, was ook al geen aanvoer van goederen mogelijke en vooral de blokkade van de aanvoer van graan had desastreuze gevolgen. Het zal duidelijk zijn dat de door Duitsland bezette gebieden in

België en Frankrijk het zwaarst werden getroffen door de honger en de oorlog.

De Duitsers zagen maar een enkele oplossing voor het probleem en dat was de blokkade breken. Besloten werd om met hun onderzeebootvloot ook Amerikaanse handelsschepen te gaan torpederen. Dat besluit had een sterke invloed op de politieke opinie in Amerika.

Een ander voorval deed de eventuele nog aanwezige sympathie voor Duitsland verder afnemen. De Britse geheime dienst speelde een telegram in handen van de Amerikanen dat verzonden was door de Duitse minister van buitenlandse zaken Arthur Zimmerman in januari 1917 naar de ambassadeur van Mexico. Duitsland beloofde daar in steun aan Mexico wanneer dat land de Verenigde Staten zou aanvallen om de eerder verloren gebieden Texas, New Mexico en Arizona terug te winnen. De Amerikanen waren ziedend. Aanvankelijk wilde Wilson nog niet toegeven maar hij besepte meer en meer dat het ooit tot een vrede zou komen en als niet deelnemer aan de oorlog zou hij geen toegang krijgen tot de vredesconferentie en haar bepalingen die op de oorlog zou volgen. Op 6 april 1917 verklaarde Amerika aan Duitsland de oorlog.

De teerling was gevallen en vrijwel direct viel het oog op Patton.

Moge God genade hebben voor mijn vijanden, want ik zal het niet doen.

Als bevelhebber van het Amerikaanse expeditieleger werd generaal Pershing uitgekozen. Diezelfde Pershing die al eens was opgetrokken met George Patton. Gezien diens prestaties destijds mag het niet verwonderlijk gevonden worden dat de generaal de jonge Patton graag mee wilde nemen naar Europa. Gezien de informatie die de Amerikanen tot hun beschikking hadden was wel duidelijk dat het tochtje tegen de Mexicanen

een soort vakantie was geweest bij hetgeen hen in Europa stond te wachten.

Eind mei 1917 werden de Amerikanen ingescheept en bij aankomst in Frankrijk mocht Patton kiezen: een infanteriebataljon of kiezen voor een nieuw onderdeel in het Amerikaanse leger, het Tank Legerkorps. Hij koos voor het laatste ondanks dat er geen tanks voorhanden waren en ook vrijwel geen manschappen. Patton, ondertussen tot majoor bevorderd, begon in het noorden van Frankrijk een opleiding voor het vormen van de 304e Tankbrigade. Toen zijn eerste tanks werden aangevoerd, bleek geen van de vrijwilligers onder zijn commando deze machines te kunnen besturen. Patton reed eigenhandig de tweeëntwintig tanks van de spoorwagens.

- Zijn eerste aanraking met de vijand

Al bij aankomst in Frankrijk vroeg Patton om een positie aan het front.

Hij werd ingedeeld bij de pantsertroepen en was toegevoegd aan het Britse Tankkorps tijdens hun overwinning in de Slag om Cambrai.

De tankaanval bij Cambrai mag wel de eerste grote tankslag in de Eerste Wereldoorlog genoemd worden. Hierbij werden meer dan 470 tanks ingezet. De aanval verliep aanvankelijk zeer voorspoedig. De Britse aanval (met Patton dus) bloedde echter na verloop van tijd dood door slechte voorbereiding waardoor er onder meer onvoldoende reservetroepen aanwezig waren. Ook door de steeds sterker wordende tegenstand van de Duitsers, die wel in staat waren voldoende reserves naar voren te brengen, werd nauwelijks winst geboekt.

De Duitse tegenaanval leverde wèl wat op: tijdens de slag bij Cambrai, vielen een groot aantal Britse tanks in Duitse handen. Sommigen nauwelijks of niet beschadigd. De beschadigde exemplaren waren bruikbaar om onderdelen uit te halen waarmee de Duitsers in staat waren om zo'n 60 Mark IV tanks weer gebruikslaar te maken.

- Hernieuwde kennismaking met de Duitsers bij Saint-Mihiel.

De Slag bij Saint-Mihiel was een gevecht dat tussen 12 september en 15 september 1918 werd uitgevochten tussen Duitse verdedigers enerzijds en aanvallende Amerikaanse en Franse troepen anderzijds. Het was een deel van wat het Honderddagenoffensief werd genoemd aan het einde van de Eerste Wereldoorlog. De plaats Saint-Mihiel ligt aan de Maas in Lotharingen. Het was sinds september 1914, kort na de het begin van de oorlog, door de Duitsers bezet en vormde toen een uitstekend punt in de frontlijn

(het zogenaamde saillant van Saint-Mihiel). Pas na vier jaar na bezetting door de Duitsers ondernamen de geallieerden een aanval op dit gebied.

in

*Een
jonge
Patton*

De aanval was opgezet door de Amerikaanse generaal John J. Pershing. Hij wilde de terugtrekkende Duitsers onder generaal Georg von der Marwitz aanvallen zolang hun artillerie nog niet opnieuw in positie was. De Amerikanen wilden doorbreken om de vestingstad Metz te veroveren. Nogal nieuw was dat de Amerikaanse luchtmacht een belangrijke rol mocht spelen. 10 Duitse divisies en een Oostenrijks-Hongaarse divisie werden aangevallen door 14 divisies (550.000 man) van het Amerikaanse expeditieleger met 4 Franse divisies (48.000 man). De geallieerden zetten 3000 stukken geschut, 1480 vliegtuigen en 420 tanks in.

De geallieerden verloren 7000 man (aanvallende partij), de Duitsers en Oostenrijkers betreurden 2000 doden en 5500 gewonden. Ongeveer 15000 Duitsers en Oostenrijkers werden gevangengenomen. Er werden 450 kanonnen veroverd.

De aanval was niet echt een succes. De Duitsers werden achteruit gedrongen maar hadden wel de gelegenheid zich weer in te graven. De Amerikanen konden dus niet doorbreken tot Metz. Een van de zich onderscheidende officieren aan Amerikaanse zijde was Georg Patton.

Op 26 september kreeg kolonel Patton met zijn eenheid een nieuwe mogelijkheid zijn kunde te bewijzen.

Bij een aanval was er zoveel verwarring en smook dat Patton de voeling met de infanterie die hij moest steunen verloor. Hij zette niettemin door met zijn Renault tanks tot het plaatsje Verannes. De onder Duits vuur liggende infanterie ter plekke gaf hij opdracht achter zijn tanks op te rukken naar de Duitse linies. Slechts enkele gaven echter maar gehoor aan Patton die verbaal net zo tekeer ging als zijn tankbemanning dat deed met de wapens. Toen hij nog maar enkele tientallen meters van de Duitse linies verwijderd was, ontplofte er een granaat die een wond veroorzaakte aan zijn zitvlak (voor militairen een zeer ongewenste plaats daar dit er meest op wees dat de getroffen en zich van de vijand aan het verwijderen was). Patton was echter de enige aanvaller die zover was gekomen, de rest was dood of gewond achtergebleven. Voor Patton was deze oorlog voorbij.

Onderscheiden met het Purple Heart en het DSC (Distinguished Service Cross) keerde Patton terug naar de Verenigde Staten.

Het Purple Heart is een Amerikaanse militaire decoratie die in naam van de president van de Verenigde Staten wordt uitgereikt aan hen die gewond of gedood zijn terwijl ze in het Amerikaanse leger dienden. Het is een soort van een gewondeninsigne zoals dat ook in andere landen wordt toegekend.

De eerste "purple heart"-onderscheiding was de Badge of Military Merit, die op 7 augustus 1782 door George Washington werd ingesteld. Deze onderscheiding is in totaal drie keer uitgereikt.

De moderne onderscheiding werd ingesteld in 1932, het tweehonderdste geboortjaar van Washington. Deze medaille is bedoeld voor iedereen die in de strijd gewond geraakt is of tijdens de Eerste Wereldoorlog een Meritorious Service Citation Certificate ontvangen heeft.

Van Wikipedia

Het is dwaas en verkeerd om te rouwen om de mensen die stierven. Veeleer moeten we God danken dat zulke mensen leefden.

De Tweede Wereldoorlog

03 Noord-Afrika

Bij dit deel, dat verreweg het belangrijkste is, zal een onderverdeling gemaakt worden die zal beginnen met Patton's verschijnen op het strijdtoneel in Noord-Afrika.

Teneinde een soort totaalbeeld van de hele oorlog te houden of te verkrijgen zullen ook tussenvoegsels van het Oostfront en van het Verre Oosten worden gegeven. Deze zullen in cursief worden weergegeven met inspringen ter onderscheid met de speciale stukjes over Patton.

- Aanzet tot operatie Torch

Tijdens de zogenaamde Arcadiaconferentie van december 1941 en januari 1942 besloten de geallieerde leiders onder zware druk van Stalin om de Sovjetunie bij te staan in haar strijd tegen de Duitsers die in zeer korte tijd met de Operatie Barbarossa grote gebieden in Rusland hadden veroverd met hun "Blitzkrieg". Ook werd vastgesteld dat voor Japan, eerst Duitsland zou moeten worden verslagen. Probleem was dat, om daar gestalte aan te geven, er een front in het westen zou moeten worden geopend. De Amerikanen wilden een directe aanval op Duitsland via Frankrijk door vanuit Engeland "Het Kanaal" over te steken. Die aanval zou dan in de zomer van dat jaar moeten plaatsvinden. De Britten die de sterkte van de Duitsers wat realistischer in hadden geschat verzetten zich hier tegen met als argumenten dat hun leger nog niet op sterkte was, men het Kanaal nog onvoldoende beheerste, er veel te veel logistieke problemen waren zoals een groot tekort aan landingsschepen (mede door de Duitse U-boot successen). Daarbij kwam nog dat het Amerikaanse leger midden in een grootse reorganisatie en modernisering zat die een echt grote aanval uiterst moeilijk zouden maken. Slechts wanneer Duitsland de Russen echt onder de voet zou lopen zou die mogelijkheid nader bezien moeten worden. Er kwam ook een

plan voor landingen in Frans Noord-Afrika. Ook Roosevelt zag bij nader inzien in dat zijn leger nog niet in staat was een succesvolle aanval over het Kanaal te organiseren voor het jaar 1943. Dus werd er met de Britten afgesproken om in het Midden-Oosten en het Middellandse Zee gebied te gaan samenwerken. In april 1942 werd tevens besloten tot "Operatie Bolero", de codenaam voor het opbouwen van Amerikaanse legereenheden en voorraden in Groot-Brittannië.

Een overzicht van de stand van zaken vanaf het begin van de oorlog tot het moment dat Patton in Noord-Afrika arriveerde.

- 1939

23 augustus	De Sovjet-Unie en Nazi-Duitsland tekenen een niet-aanvalsverdrag
1 september	Duitsland valt Polen binnen, begin van de Tweede Wereldoorlog
3 september	Groot-Brittannië en Frankrijk verklaren Duitsland de oorlog.
17 september	De Sovjet-Unie valt Polen binnen.
30 november	De Sovjet-Unie valt Finland binnen. Het verloop van die oorlog had grote invloed op het verloop van de Tweede Wereldoorlog.

- 1940

12 maart	Staakt-het-vuren tussen Finland en de Sovjet-Unie.
9 april	Duitsland valt Denemarken en Noorwegen binnen.
10 mei	Duitsland valt Nederland, België en Luxemburg binnen. Winston Churchill in Groot-Brittannië premier.
10 juni	Italië verklaart Frankrijk en Groot-Brittannië de oorlog.
18 juni	De Sovjet-Unie bezet Estland, Letland en Litouwen

10 juli	De Battle of Britain begint met massale Duitse luchtaanvallen op militaire doelen in Engeland.
23 augustus	Duitse bombardementen op Londen
25 augustus	Britse luchtaanvallen op Berlijn.
20 november	Hongarije bij de As-mogendheden (Duitsland, Italië, Japan)
29 december	Duitse luchtaanvallen op Londen
- 1941	
12 februari	Generaal Erwin Rommel Duits opperbevelhebber in Noord-Afrika.
4-8 juni	De As-mogendheden veroveren grote delen van het Midden-Oosten
22 juni	Start 'Operatie Barbarossa': Duitsland valt de Sovjet-Unie binnen
12 juli	Groot-Brittannië en de Sovjet-Unie ondertekenen een wederzijds bijstands-verdrag.

*USS California is zinkende.
Japanse sluipaanval op de Amerikaanse vloot te Pearl Harbor*

1 september	Duitsland verplicht Joden gele sterren te dragen. Twee dagen later vinden in Auschwitz de eerste vergassingsexperimenten plaats.
2 oktober	Operatie "Tyfoon": Duitsland begint de mars op Moskou.
5 december	Aanval op Moskou doodgelopen. Russen in tegenoffensief
7 december	Japan valt de Amerikaanse vloot op Pearl Harbor aan. Dag later verklaren zowel de VS als Groot-Brittannië Japan de oorlog. Nederland wordt daar door zijn kolonie Nederlands-Indië direct bij betrokken.
11 december	Duitsland verklaart Amerika de oorlog.
19 december	Hitler maakt zichzelf opperbevelhebber van alle Duitse strijdkrachten.
- 1942	
20 januari	De Nazi's beslissen in Wannsee dat de Joden moeten worden uitgeroeid in concentratiekampen. In juni daarna begint de moordpartij.
1 – 30 juli	Slag om El Alamein.
9 juli	Begin Duitse actie om Stalingrad te nemen.
7 augustus	De Brit Montgomery krijgt de Britse leiding over verdere acties tegen de Duitsers in Noord-Afrika.
8 november	Begin operatie Torch

Hiermee bent u summier bijgewerkt wat de Tweede Wereldoorlog betreft in het westen.